

fremhæve, er blot dette, at naar man vil angive en Grund, saa skal denne, for ikke at vildlede Publikum, være rigtig.

I § 7, som jeg senere skal komme tilbage til, da der er stillet et Underendringsforslag dertil, omhandles det i Udkastets § 10 omtalte Forbud mod, at der finder Sæsonudsalg Sted mere end to Gange om Aaret. Udvalget har ikke ment, at man der burde gøre nogen vilkaarlig Undtagelse, og foreslaar at sige, at Sæsonudsalg kun maa finde Sted paa de og de Tider og saa og saa længe, ikke mere, uden at komme ind paa Undtagelser, idet saadant kun vilde give Anledning til Misfornøjelse og efter vor Mening berettiget Misfornøjelse.

§ 8 er til Dels ny i det hele, den søger at ramme et Forhold, som særlig i de senere Aar, navnlig i Hovedstaden, men for øvrigt ogsaa udenfor, i de større Provinsbyer, har givet Anledning til berettiget Misfornøjelse, nemlig, at Folk blive skuffede ved, at der bekendtgøres paa en markskrigersk Maade Auktion af Effekter, hidrørende fra Boer efter de og de berømte Mænd, medens der saa samtidig til en saadan Auktion hidførtes Ting andre Steder fra, saaledes at Køberne, der vare berettigede til at tro, at Effekterne hidrørte fra et godt Sted, i Virkeligheden bleve skuffede, idet der blev solgt dem mange Ting, som i Virkeligheden ikke hidrørte derfra. Det foreslaaede indeholder i Virkeligheden ingen Indskrænkning af den frie Handelsret, idet man blot siger: Naar I have et Bo og ville sælge andre Ting deri, skulle I værdsartig i Bekendtgørelserne sige, hvad der hidrører fra det ene Sted og hvad fra det andet Sted. Ligeledes er der opstaaet en stor Industri med Hensyn til at fabrikere daarlige Ting, der blot ere beregnede til hurtigst muligt at sælges ved Auktion, medens man giver det Udseende af, at de hidrøre fra gode, gamle Hjem og lignende. Man finder der, at det kan være billigt og rimeligt at forlange, at det udtrykkelig skal bekendtgøres, for hvis Regning der sælges.

§§ 10, 11 og 12 indeholde Forbud mod Handlinger, der særlig rettes mod enkelt Privatmands Firmabetegnelse, hvorved man vil skuffe andre — det indeholdes i Udkastets § 12 —, og Meddelelser af urigtige Efterretninger og lignende, der findes i Udkastets § 5. Med Hensyn til disse Forhold er der ikke noget særligt at bemærke. Med Hensyn til Udkastets § 6, Meddelelser af Driftshemmeligheder, me-

ner Udvalget, at vi ved den Begrænsning, vi foreslaa i § 12, have draget Omsorg for, at der ikke utilbørligt dæmmes op for, at nye Opfindelser frugtbares, og lignende. Man vil kun hermed ramme dette, at man ved grov Overtrædelse, ved ligefremt Brud paa Tillidsforhold o. s. v. skader Enkeltmands berettigede Interesser. Naar Udvalget ikke i Paragraffen har villet optage nogen saadan Bestemmelse om Tidsfrist som den, der findes i Lovforslaget, er det begrundet i, at den gældende Straffelov i §§ 66 og 67 indeholder tilstrækkelig Hjemmel i saa Henseende for Strafskyldens Forældelse. § 66 indeholder Bestemmelsen om, at en Forseelse af denne Art overhovedet, naar 2 Aar ere gaaede, ikke længere kan paatales, og § 67 indeholder den udtrykkelige Indskrænkning yderligere deri, at naar den forurettede ikke inden et Aar efter, at han er kommen til Kundskab om Overtrædelsen, har paataalt den, kan Ansvar overhovedet ikke længere gøres gældende. Saafremt man vilde optage Lovudkastets Bestemmelse, vilde det efter vor Mening indeholde en Skærpelse af Straffelovens Regler, hvortil der formentlig ikke vil være nogen grundet Anledning.

§ 13 indeholder i sit første Led saa det meget omhandlede og debatterede Spørgsmaal om Tilgift, og jeg skal senere vende tilbage dertil. Jeg maa her bemærke, at Regeringen, allerede forinden Sagen blev behandlet, havde ønsket, at denne Bestemmelse skulde komme til at foreligge i, om jeg saa maa sige, dens nuværende Form, at al Tilgift overhovedet blev forbudt; de 10 pCt., der nævnes i Lovudkastet, gik straks ud. Det forekom saa Udvalget naturligt som andet Led i denne Paragraf at knytte den Bestemmelse, at Varer, der sælges i original Indpakning med Angivelse af bestemt Pris, ikke maa sælges til mindre Pris i Detailsalg, dog med de Indskrænkninger, at dette maa finde Sted, naar Udsalget sker paa Grund af, at Varerne ere beskadigede og lignende. Vi mente ogsaa, at man selvfølgelig maatte være berettiget til at sælge dem for en mindre Pris, naar man kunde præstere Grossistens Tilladelse dertil eller havde købt dem paa Auktion og lignende, idet det maatte formenes, at man i saa Tilfælde havde Hjemmel til at sælge dem videre for en vis mindre Sum, naar man kunde godtgøre sin bona fides ved Attest fra Auktionsretten eller lignende.

§ 14 indeholder den Bestemmelse, der er i Udkastets § 8, og Udvalget har blot